

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Tilbagetagelse af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 302 af 21. December 1938 om Fortrinsret i Høsten for Aaret 1939 for Gæld, der stiftes af Ejere og Brugere af Landbrugsejendomme til Anskaffelse af Saasæd, Frø og Kunstgødning.

Forslagsstilleren (J. S. Foget): Da den Sag, hvorm jeg har forelagt et Lovforslag, er optaget til Forhandling i Folketinget og dør delvis gennemført, finder jeg ingen Grund til at forny en Debat om det i dette høje Ting, i Særdeleshed ikke med det Kendskab, jeg har til den højtærede Landbrugsminister. Jeg tillader mig derfor at tage mit Lovforslag om Fortrinsret i Høsten tilbage.

Formanden: Lovforslaget er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Den følgende Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fortrinsret i Høsten for Aarene 1939 og 1940 for Gæld, der stiftes af Ejere og Brugere af Landbrugsejendomme til Anskaffelse af Saasæd, Frø og Kunstgødning.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 49).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Undervisningsministeren (Jørgen Jørgensen): Da Landbrugsministeren er forhindret i at være til Stede, skal jeg paa hans Vegne forelægge Lovforslaget om Fortrinsret i Høsten for Aarene 1939 og 1940. Det er et Lovforslag, som svarer til, hvad der har været vedtaget i de senere Aar i Rigsdagen, og alle, der har med de Ting at gøre, er enige om Nødvendigheden af, at denne Lovgivning fortsættes. Forslaget bygger

paa de samme Principper som de tidligere vedtagne Love paa dette Omraade og svarer i det store og hele til disse.

Der er dog foretaget enkelte Ændringer med Hensyn til Tidsfristen for, hvornaar Udpantningsretten fortabes, naar der gives Henstand med Betalingen af de Beløb, som der her er Tale om. Medens det tidligere var saaledes, at hvis Pengene ikke var betalt inden 1. December, mistede man Fortrinsretten, er Fristen nu foreslaaet forlænget til 1. Januar. Desuden er der foretaget den Ændring, at den forlængede Frist ikke alene skal gælde for næste Aars Høst, men ogsaa for indeværende Aars Høst, angaaende hvilken en tilsvarende Lov blev vedtaget i Fjor. De Beløb, der ikke er betalt inden 1. December, kan altsaa blive staaende i den paagældende Ejendom indtil den 1. Januar, uden at Kreditor mister sin Fortrinsstilling.

Der er desuden indført en enkelt Ændring i Forslaget i Forhold til den gældende Lov, som gaar ud paa, at man ikke ved Salg af en Ejendom kan fraskrive sig Retten til, at Pant i Høsten kan lyses paa Stedet. Det er sket paa Grundlag af en Henvendelse fra Købmandsforeningerne, der havde erfaret, at noget saadant fandt Sted ganske enkelte Steder i Landet.

Jeg maa mene, at det under de givne Forhold er af stor Betydning, at der fremdeles sikres den nødvendige Mængde af Saasæd, Kunstgødning og Frø til det kommende Foraar, og jeg kan anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Kr. Johansen: Denne Lovgivning er jo aarlig tilbagevendende, og det er sandsynligt, at den vil fortsættes endnu i adskillige Aar. Nu er det ikke saadan, som en og anden kunde være tilbøjelig til at tro, at det først var i 1932, Landmændene fik Vanskeligheder ved at anskaffe sig Saasæd. Saa langt tilbage som jeg husker, har der været Landmænd, som har haft Vanskeligheder af den Art, men det har dengang maaske kun været enkelte. I alt Fald var det først i 1932, man fandt det ønskeligt at indføre en Lovgivning som den, vi her beskæftiger os med, og den har jo i de Aar, der er gaaet, gjort sin Nytte, baade ved at hjælpe de Landmænd, der var vanskeligt